

Trgovački sud u Varaždinu

Varaždin, Braće Radić 2

Posl. broj: **St-529/17**

Stečajni dužnik: **ISTO d.d. Varaždin** u stečaju

Predlagatelji: **ĐURIN DAJANA** i dr.
zastupani po odvjetniku Ivanu Vrdoljaku iz Zagreba

Vjerovnik: **INDUSTROGRADNJA d.d.**, Varaždin, A. Šenoe 4-6, OIB: 037141553656
zastupano po odvjetnici Maji Wosner iz Zagreba

OČITOVANJE VJEROVNIKA
NA PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENOST REVIZIJE
protiv rješenja VTS RH posl. broj pž-6218/19 od 15.01.2020.

Punomoć

- I -

Dana 03.03.2020. DAJANA ĐURIN i dr. (dalje: "**Predlagatelji**"), svi zastupani po odvjetniku Ivanu Vrdoljaku iz Zagreba, podnijeli su prijedlog za dopuštenost revizije protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda RH, posl. broj Pž-6218/19 od 15.01.2020., kojim je odbijena žalba Predlagatelja protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu, posl. broj St-529/2017 od 04.07.2019., kojim su tražbine Predlagatelja raspoređene u II. viši isplatni red.

INDUSTROGRADNJA d.d. Varaždin (dalje: "Vjerovnik"), kao vjerovnik u predmetnom stečajnom postupku i osoba koji ima pravni interes, na poziv Suda očituje se ovim podneskom na prijedlog Predlagatelja.

Vjerovnik se protivi reviziji, smatra da je postavljeno pravno pitanje pogrešno odnosno nedopušteno.

- II -

Obzirom da se Predlagatelji u svom prijedlogu za dopuštenost revizije pridružuju navodima odvjetnice Melihe Okić Buljanović iz njezinog prijedloga za dopuštenost revizije od 05.03.2020., Vjerovnik također ostaje pri svim svojim navodima iznesenim u svom očitovanju od 21.04.2020. (danom na navedeni prijedlog odvjetnice Okić Buljanović), kako slijedi:

Predlagatelji, u biti, pokušavaju ostvariti prava koja u stečajnom postupku pripadaju radnicima (stečajnog dužnika) odnosno osobama koje imaju potraživanja (prema stečajnom dužniku) iz radnog odnosa (kod stečajnog dužnika), što im sud nije dao za pravo.

Naime, nesporna je činjenica da Predlagatelji nikada nisu bili radnici stečajnog dužnika (ISTO d.d. Varaždin, sada u stečaju) niti njegovih pravnih prednika.

Prema navodima samih Predlagatelja, Predlagatelji su bili u radnom odnosu kod društva INDOSTAND d.o.o. Zagreb, povezanog sa Grupom Industrogradnja, čije je krovno društvo, INDUSTROGRADNJA d.d. Zagreb, pravni prednik ovdje stečajnog dužnika.

Predlagatelji se pri tome pozivaju na Kolektivni ugovor od 31.10.2007., kojim se INDUSTROGRADNJA d.d. Zagreb obvezala (čl. 107. Kolektivnog ugovora), radnicima u radnom odnosu u društvima povezanim sa Grupom Industrogradnja "**isplatiti sva dospjela potraživanja**" (radnika, op.), ako isto ne budu mogla isplatiti društva u kojima su ti radnici zaposleni.

Ne analizirajući valjanost predmetnog Kolektivnog ugovora (koji je sporan za obje strane), jer je isti irelevantan za ovu pravnu stvar, **navedenim jamstvom (za potraživanja radnika drugih društava) pravni prednik stečajnog dužnika nije postao poslodavac Predlagatelja niti su Predlagatelji postali radnici pravnog prednika stečajnog dužnika.** Niti navedeno jamstvo govori o isplati plaće (plaću isplaćuje isključivo poslodavac, pri čemu plaća, osim dijela koji pripada radniku, uključuje i dio namijenjen državnom proračunu - poreze i doprinose) niti se jamči isplata plaća nego - isplata potraživanja radnika prema društvu koje je poslodavac istih.

Stoga ni **potraživanja Predlagatelja u odnosu na stečajnog dužnika nisu potraživanja iz radnog odnosa nego potraživanja temeljem jamstva.** Predlagatelji imaju potraživanja iz radnog odnosa, ali ne prema stečajnom dužniku nego prema društvu u kojem su Predlagatelji bili u radnom odnosu!

Pravni stav da Predlagateljima ne pripadaju prava radnika INDUSTROGRADNJE d.d. odnosno INDUSTROGRADNJA GRUPE d.d. (pravnih prednika stečajnog dužnika) odnosno da njihove tražbine nisu tzv. prioritetne tražbine, pravomoćno je utvrđen u više postupaka (presude i rješenja koja se citiraju u nastavku ovog očitovanja odnose se konkretno na predlagatelje koje zastupa odvjetnica Meliha Okić Buljanović, a koji u odnosu na postavljeno pravno pitanje imaju posve isti pravni status odnosno u posve su jednakoj pravnoj situaciji kao i ovdje Predlagatelji):

1. Presuda **Visokog upravnog suda RH** (posl. broj Usž-2482/15 od 13.01.2016.):
"Tražbina tužitelja u ... je osporena jer prema očitovanju dužnika I1 d.d. proizlazi da je tužitelj bio u radnom odnosu kod društva I2 d.o.o., dakle da potraživanje tužitelja nije iz radnog odnosa kod dužnika pa je iznos tražbine u cijelosti osporen, uz naznaku da ovršna isprava ne postoji." (obrazloženje, str. 2.)

2. Presuda **Visokog upravnog suda RH** (posl. broj Usž-2157/17 od 28.09.2017.) donesena u upravnom postupku koji su pokrenuli upravo predlagatelji koje zastupa odvjetnica Meliha Okić Buljanović radi istog pravnog pitanja (tada u predstečajnom postupku nad INDUSTROGRADNJA GRUPOM d.d.):

"...o istom činjeničnom i pravnom pitanju kao i u predmetnom slučaju već je zauzet pravni stav prema kojem se osobe u radnom odnosu izvan konkretnog društva ne smatraju zaposlenicima zainteresirane osobe (INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d.), pri čemu se ukazuje na presudu Visokog upravnog suda RH poslovni broj Usž-2482/15 od 13.01.2016." (obrazloženje, str. 2.)

3. Rješenje **Visokog trgovačkog suda RH** (posl. broj Pž-2652/2019-2 od 25.04.2019.) donesena u predstečajnom postupku nad INDUSTROGRADNJO d.d., po žalbi predlagatelja koje zastupa odvjetnica Meliha Okić Buljanović ponovo radi istog pravnog pitanja:

"Iz obrazloženja zaključka od 09.10.2018.godine kojim je sud utvrdio da su neosnovani prigovori žalitelja protiv rješenja o otvaranju predstečajnog postupka nad dužnikom proizlazi i da je tada prvostupanjski sud utvrdio da žalitelji nisu radnici ni prijašnji radnici dužnika nego radnici društva Operativa-Zapad doo i Operativa Lomnica doo koja nisu pravni prednici dužnika, nego se tim radnicima pravni prednik dužnika u slučaju poslovno uvjetovanog otkaza obvezao isplatiti sve njihove dospjele tražbine (čl. 107. Kolektivnog ugovora od 31.10.2007. godine). Stoga su neosnovane tvrdnje žalitelja da je pobijano rješenje proturječno tom zaključku s obzirom na to da se i ono zasniva na činjenici da žalitelji nisu radnici ni prijašnji radnici dužnika. Samo tražbine radnika i prijašnjih dužnikovih radnika nisu predmet predstečajnog sporazuma kako je to propisano odredbom čl. 37. st. 8. Stečajnog zakona.

Neosnovani su i ostali žalbeni navodi žalitelja posebno oni kojima žalitelji pokušavaju dokazati da je riječ o tražbinama radnika odnosno prijašnjih radnika dužnika, jer okolnost da je dužnikov prednik jamčio za isplatu njihovih tražbina iz radnog odnosa, ako to njihov poslodavac (društva Operativa-Zapad doo i Operativa Lomnica doo) me bude mogao učiniti, dakle, u svojstvu jamca iz čl. 104. ZOO-a, ne znači da su samim time oni postali radnici dužnika."

Dokazi: - presuda Visokog upravnog suda RH posl. broj: Usž-2157/17
 - Presuda Visokog upravnog suda RH posl. broj: Usž-2482/15
 - Rješenje Visokog trgovačkog suda RH posl. broj: Pž-2652/19

Osim navedenih drugostupanjskih sudskih odluka (kao i drugostupanjske odluke koja je predmet ovog prijedloga za dopuštenost revizije), o istom pravnom pitanju odlučeno je na isti način i u brojnim drugim predmetima u kojima je temeljem pravnog stava radi li se o tražbinama iz radnog odnosa (kod dužnika) ili ne - trebalo odlučiti o pravima ovdje Predlagatelja.

* * *

Predlagatelji, nadalje, navode da se *"...radilo o prijenosu gospodarske cjeline, na način da su radnici od matičnog društva izdvojeni i zaposleni u povezana društva kćeri (društva d.o.o. i d.d. u Grupi Industrogradnja), a imovina je ostala na matičnom društvu pravnom predniku stečajnog dužnika"*.

Navedena tvrdnja trebala bi biti u prilog Predlagateljima odnosno potvrditi njihov stav.

No, tvrdnja Predlagatelja (da se "radilo o prijenosu gospodarske cjeline") je paušalna, činjenično netočna i nije potkrijepljena niti jednim dokazom.

Svaka strana u postupku dužna je dokazati činjenice iznesene tijekom postupka, pa su tako i Predlagatelji dužni dokazati tvrdnju o prijenosu gospodarske cjeline. Predlagatelji do sada, ne samo da nisu dokazali navedenu tvrdnju, već isto nisu niti isticali niti u jednom postupku između stranaka.

Prema članku 33. stavku 1. Općeg poreznog zakona (NN 147/08, 18/11, 78/12, 136/12), gospodarsku cjelinu čine ukupna imovina i obveze što joj poslovno i organizacijski daju obilježja samostalnog subjekta sposobnog samostalno poslovati.

Gospodarsku cjelinu čini ukupnost imovine u kojoj su, uz ostalo, stvari i prava odnosno potraživanja te obveze koje se odnose na tu gospodarsku cjelinu. O prijenosu gospodarske cjeline radi se, dakle, kada se prenosi gospodarsku cjelinu koja dosadašnju djelatnost može nastaviti obavljati samostalno, pri čemu je bitno da se kao sastavni dio gospodarske cjeline prenesu stvari, prava (potraživanja) i obveze što se odnose na gospodarsku cjelinu. Iz toga proizlazi, samo ako se prenosi sve stvari, odnosno imovina, prava (potraživanja) i obveze - radi se o prijenosu gospodarske cjeline kako je to određeno Općim poreznim zakonom.

Dovoljna je već prethodno citirana tvrdnja Predlagatelja ("...izdvojeni su radnici... a imovina je ostala...") da bude jasno, uz razumijevanje što je gospodarska cjelina, da se nesporno utvrdi da u konkretnom slučaju **ne može biti govora o gospodarskoj cjelini pa stoga niti prijenosu gospodarske cjeline.**

Osim toga, netočna je paušalna tvrdnja Predlagatelja da su bili zaposleni u matičnom društvu (INDUSTROGRADNJI d.d.) i potom "izdvojeni" u društvo INDOSTAND d.o.o. Nije bilo niti bilo kakvog prijenosa imovine.

Netočan je i ničim obrazložen navod Predlagatelja da prijenos gospodarske cjeline proizlazi iz tumačenja Kolektivnog ugovora - što je očito iz zakonske definicije (prijenosa) gospodarske cjeline.

- IV -

U prijedlogu navedena praksa suda Europske Unije bespredmetna je i pravno irelevantna u ovoj pravnoj stvari, jer se ne radi o usporedivim okolnostima.

Naime, niti su Predlagatelji bili radnici (pravnog prednika) stečajnog dužnika niti su kao dio gospodarske cjeline izdvojeni iz (pravnog prednika) stečajnog dužnika.

Obzirom da se u citiranim presudama radilo o pravima u slučaju prijenosa gospodarske cjeline što u ovoj pravnoj stvari nije slučaj, odluke i obrazloženja iz navedene sudske prakse Europske Unije nisu primjenjiva!

Gospodarska cjelina je zakonom i pravilnicima precizno (računovodstveno, porezno i pravno) definiran pojam, te Predlagatelji ne mogu bez ikakvih argumenata, činjenica i obrazloženja proglasiti da se i u njihovom slučaju radilo o gospodarskoj cjelini, ne bi li time pokušali doći do drugačijeg pravnog stava (nakon što su sve činjenice, pravna teorija i praksa do sada višekratno presudili da Predlagatelji nisu u pravu).

- V -

Revizijsko pitanje koje su postavili Predlagatelji i za koje predlažu donošenje odluke o dopuštenosti revizije glasi:

*"Da li **tražbine radnika temeljem Kolektivnog ugovora** koje je u svojstvu poslodavca potpisao pravni prednik stečajnog dužnika i preuzeo obvezu... trebaju imati pravni položaj tražbina I. višeg isplatnog reda u stečajnom postupku nad pravnim sljednikom poslodavca iz Kolektivnog ugovora?"*

U ovom očitovanju prethodno je detaljno obrazloženo i činjenicama dokazano da **Predlagatelji nisu bili radnici (stečajnog dužnika)**. Nesporno je i da stečajni zakon radnicima smatra samo radnike koji su bili u radnom odnosu kod stečajnog dužnika, a ne radnike općenito (kao ni osobe - radnike trećeg poslodavca kojima je stečajni dužnik eventualno nešto jamčio).

Nadalje, ne postoji pojam ni definicija **"tražbina radnika temeljem Kolektivnog ugovora"**. Svaki kolektivni ugovor može drugačije urediti odnos između stranaka te je je pojam **"tražbina radnika temeljem Kolektivnog ugovora"** pravno nejasan i nedefiniran.

Postavljeno pitanje je, stoga, neprecizno (promatra li se izvan konteksta ove pravne stvari), a donekle razumljivo samo u kontekstu specifičnog odnosa između stranaka odnosno konkretnog pravnog slučaja Predlagatelja.

Iz navedenog proizlazi da se predloženom revizijom pokušava (na suprotan način) riješiti samo jedan, konkretan spor, a **ne osigurava se jedinstvena primjena prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni odnosno ne razvija pravo kroz sudsku praksu.**

Stoga je predloženo **revizorsko pitanje pogrešno postavljeno odnosno nedopušteno.**

- VI -

Konačno, prijedlog za dopuštenost revizije nedopušten je i stoga što je "*prijenos gospodarske cjeline*" kao (bitan) razlog za podnošenje revizije iznesen tek u prijedlogu za dopuštenost revizije, bez da su o istome raspravljali odnosno odlučivali niži sudovi.

Odredbom čl. 385. st. 5. Zakona o parničnom postupku uređeno je:

"Prijedlog za dopuštenje revizije može se podnijeti protiv drugostupanjske presude kojom se potvrđuje prvostupanjska presuda zbog materijalnopravnog pitanja koje se odnosi na pogrešnu primjenu materijalnog prava na koju drugostupanjski sud ne pazi po službenoj dužnosti, samo ako je podnositelj zbog tog razloga žalbom pobijao prvostupanjsku presudu."

Predlagatelji sve do prijedloga za dopuštenost revizije nisu isticali navodni prijenos gospodarske cjeline niti tvrdili da se u konkretnom slučaju radi o prijenosu gospodarske cjeline niti da je navodni prijenos gospodarske cjeline relevantan za ovu pravnu stvar. Prvi puta je tvrdnja vezana uz navodnu gospodarsku cjelinu spomenuta u žalbi na prvostupanjsku odluku u ovom predmetu, bez obrazloženja ili dokaza.

Posljedično, nisu predlagani niti provođeni dokazi radi utvrđivanja je li se u konkretnom slučaju radilo o prijenosu gospodarske cjeline ili ne. Predlagatelji teka sada, u prijedlogu za dopuštenost revizije, svoj pravni stav grade oko tvrdnje o gospodarskoj cjelini, ali je tvrdnja paušalna (bez ikakvih dokaza):

„Pravni prednik stečajnog dužnika izvršio je prijenos pogona i gospodarskih cjelina te radnika prije, u vrijeme, ili nakon sklapanja Kolektivnog ugovora“

Paušalni navod da se radi o "*prijenosu gospodarske cjeline*", za koji Predlagatelji ne znaju ni kada je ni na koji je način navodno izvršen te bez da je pružen i jedan dokaz danoj tvrdnji, ne može se smatrati razlogom za pobijanje prvostupanjske presude u smislu odredbe čl. 385. st. 5. Zakona o parničnom postupku.

Nastavno, ovaj prijedlog ne može se podnijeti protiv predmetnog drugostupanjskog rješenja VTS RH, posl. broj PŽ-6218/19 (kojim se potvrđuje prvostupanjsko rješenje TS Varaždin, posl. broj St-527/19 od 04.07.2019.) zbog materijalnopravnog pitanja koje se odnosi na pogrešnu primjenu materijalnog prava (*"prijenos gospodarske cjeline"*) iz razloga što Predlagatelj zbog navedenog razloga NISU žalbom pobijali prvostupanjsko rješenje.

Dokaz: - žalba Predlagatelja od 15.07.2019.;

- VII -

Temeljem svega navedenog, vjerovnik Industrogradnja d.d. Varaždin, A. Šenoe 4-6, OIB 03714155365, predlaže da Vrhovni sud Republike Hrvatske odbaci prijedlog za dopuštenost revizije kao nedopušten podredno da isti odbije kao neosnovan.

Industrogradnja d.d. Varaždin, p.p.